

WAT deed de aarde rond Ten Post schokken die dag.

Een heerlijke najaarsdag was het, zaterdag 29 oktober 2011, waterig zonnetje, weinig tot geen wind en een lekkere temperatuur bracht negen vissers bijeen voor de jaarlijkse Roofviswedstrijd.

Loch Ness heeft zo haar geschiedenis wat monsters aangaat maar zou een dorpje als Ten Post misschien ook geschiedenis kunnen schrijven als het op monsters aankomt?

Het eerste uur van de wedstrijd was er niets aan de hand, alles leek rustig, er zat zelfs geen rimpeltje op het water van het Damsterdiep, een enkele voetballer vertrok met een tas op de nek richting het sportveld, een normale zaterdag zou je zeggen, maar dan Willem Pieter krijgt een aanbeet, een heroïsche strijd speelt zich af, dan weer is de visser aan de

winnende hand dan weer de grote onbekende aan de andere kant van de vislijn. En dan, plots is de strijd over, losgeschoten, nog één keer wordt het aas woest gegrepen maar even snel weer losgelaten. Voor altijd een onbekende?

Waar twee vechten om een been loopt de derde er mee heen zegt men wel. Sytze krijgt twee tellen later een aanbeet, het voelt massief aan wat er aan de hengel hangt, maar het vecht zo weinig, het lijkt wel een spoorbiels die aan de haak hangt, maar dan laat het raadsel zich oplossen, er duikt een prachtige dikke snoek op uit de diepte, waarschijnlijk al afgemat in de strijd met Willem Pieter is Sytze de derde die er mee heen loopt. Als gezworen kameraden wordt de vangst door beiden gedeeld. 98 cm en een gewicht van maar liefst 7800 gram.

Deze snoek is nog maar net op het droge of Sjoerd haakt een tweede, ook dit maal weer kleiner dan die van Sytze, maar het is een snoek. Nog niet onthaakt krijgt Willem Pieter opnieuw een aanbeet en ditmaal wordt de strijd beslecht in het voordeel van de visser, andermaal een mooie snoek. In alle consternatie

wordt er vergeten deze vangsten voor het nageslacht vast te leggen maar voldoende getuigen zien dat de snoeken respectievelijk 4230 gram en 4720 gram wogen waarbij de snoek van Willem Pieter toch gauw een geschatte lengte van 80 cm heeft.

De rust keert terug aan de oevers van het Damsterdiep, met gebruik van een perfect tangetje van een van de bewoners wordt het visgerei weer in orde gebracht en tevens een extra montage gemaakt voor Ludolf die tot dan toe met kunstaas maar weinig succes heeft, was dit wel een verstandige keuze?

Het aas wordt door Ludolf dichtbij de steiger in het water gedeponeed, door de stroming drijft het langzaam in de richting van de kano die links van de steiger in het water ligt, dan plots verdwijnt de dobber in het diepe, een ruk aan de hengel, gehaakt, er ontbindt zich andermaal een heftige strijd, hoe zou deze verlopen.

De vis, in monsters als die van Loch Ness geloven we toch niet echt, laat Ludolf alle hoeken en gaten van het Damsterdiep zien. Van Willem Pieter komt de aanwijzing dat de dobber inmiddels voor de steiger staat waar hij zit te vissen. In alle rust en zijn eigen stijl weet Ludolf na een lang gevecht de vis richting het landingsnet te dirigeren, weer een prachtige snoek. Door trillingen welke in het hele dorp worden gevoeld zijn toeschouwers naar het water gekomen, wat gebeurt

er wel niet in het anders zo rustige Ten Post. De omstanders verbazen zich enigszins, nog zo'n gigant en vlakbij de vangstplaats van twee andere "monsters", onze kinderen zwemmen hier bij zomerdag, komend jaar dus niet meer, levensgevaarlijk!

Bekomen van zijn vangst, 95 cm en een gewicht van 6820 gram, wordt het aas met een sierlijke zwaai aan de overkant naast een struikje stijf tegen de oever geplaatst, ik heb de dag van mijn leven, m'n zoon jarig en zo'n prachtige vis vangen, wat wil een mens nog meer, een tevreden visser zo to horen.

De dobber ligt rustig aan de overkant, stil, wordt niet meegenomen door de stroming want het aas ligt aan de bodem. Een klein kringetje dat op een gegeven moment van de dobber komt verradt dat er toch weer een beetje actie is, maar water staat er niet dus zal het wel een klein visje zijn dat met het aas aan het spelen is. Dan verplaatst de dobber zich tegen de stroom in, zal het dan toch een aanbeet zijn. Een beetje verward geeft

Ludolf een ruk aan de hengel, wat er dan gebeurt is met geen pen te beschrijven. De dobber wordt met veel geweld meegesleurd naar het midden van het Damsterdiep, nee dit is maar een kleintje, de vis zal zo wel bovenkomen. Maar niets is minder waar, het wordt een strijd op leven en dood, weer trilt de aarde rond Ten Post, weer wordt er contact gezocht met het KNMI, waar komen die trillingen zo plots vandaan.

De omstanders weten wel beter, hier wordt een heuse strijd gestreden, de winnaar staat nog lang niet vast. Aan de foto van de strijd is te zien dat de camera zelfs niet goed scherp te stellen was door alle hectiek.

Het kleine visje blijkt uiteindelijk een zoetwaterreus van maar liefst 101 cm en een gewicht van 7500 gram.

Een heerlijke visochtend met prachtige vangsten, in totaal werden er 8 snoeken gevangen door de 9 deelnemers, de uitslag:

1	Sytze de Jong	7800 gram
2	Ludolf Wierenga	7500 gram
3	Willem Pieter Joldersma	4720 gram
4	Sjoerd de Jong	4230 gram
5	Gerrit Haleber	2690 gram
6	Jan Prins	2240 gram
7	Peter Mulder	1750 gram
8	Henny Holt	
	Evert Wiersema	

Volgend jaar staat de wedstrijd weer op de agenda, en voor de zwemmers in het Damsterdiep, jullie zijn gewaarschuwd.